

**Конвенција о заштити произвођача
фонограма од неовлашћеног умножавања
њихових фонограма
од 29. октобра 1971. године**

Државе уговорнице, забринуте због широко присутног и све већег неовлашћеног умножавања фонограма и штете коју ово проузрокује интересима аутора, извођача и произвођача фонограма,

убеђене да ће заштита произвођача фонограма од таквих радњи користити и извођачима чија су извођења, као и ауторима чија су дела забележена на поменутиим фонограмима,

уважавајући вредност рада који је у овој области предузела Организација за образовање, науку и културу Уједињених нација и Светска организација за интелектуалну својину;

у жељи да, ни на који начин, не нанесу штету међународним уговорима који су већ на снази, а посебно да не штете ширем прихватању Римске конвенције од 26. октобра 1961. год., којом се обезбеђује заштита извођачима и установама за радиодифузију као и произвођачима фонограма;

сагласиле су се о следећем:

Члан 1

У сврхе ове Конвенције:

(а) израз "фонограм" означава сваки искључиво звучни запис звукова извођења или других звукова;

(б) израз "произвођач фонограма" означава физичко или правно лице које прво забележи звукове извођења или друге звуке;

(ц) израз "дупликат" означава производ који садржи звуке снимљене директно или индиректно са фонограма, а који отелотворује све или битан део звукова забележених на том фонограму;

(д) израз "дистрибуирање јавности" означава сваку радњу којом се дупликати фонограма нуде, директно или индиректно, јавности у целини или неком њеном делу.

Члан 2

Свака држава уговорница мора да штити произвођаче фонограма који су држављани других држава уговорница од производње дупликата без пристанка произвођача, као и од увоза таквих дупликата, под условом да су свака таква производња или увоз учињени у сврхе дистрибуције јавности, и против дистрибуције таквих дупликата јавности.

Члан 3

Начини примене ове Конвенције су предмет националног права сваке државе уговорнице и укључују једно или више од следећег: заштиту путем признања ауторског права или других посебних права, заштиту путем права које се односи на нелојалну утакмицу, заштиту применом казних мера.

Члан 4

Трајање дате заштите биће предмет националних закона сваке државе уговорнице. Међутим, ако национално право прописује одређено трајање заштите, та заштита неће бити краћа од двадесет година од истека било године у којој су звуци отеловљени у фонограму први пут забележени, или године у којој је фонограм први пут објављен.

Члан 5

Ако, као услов за заштиту произвођача фонограма, држава уговорница, на основу свог националног права, захтева испуњавања формалних услова, ови се морају сматрати испуњеним ако сви ауторизовани дупликати фонограма дистрибуирани јавности, или њихови омоти, носе обавештење које се састоји од симбола (P), који је праћен датумом са годином првог објављивања, постављеним на такав начин да даје разумно обавештење о захтевању заштите, а, ако се на дупликатима или њиховим омотима не идентификује произвођач, његов правни следбеник или носилац искључиве лиценце (навођењем његовог имена, жига или другог одговарајућег назначења), онда обавештење мора, такође, да укључи име произвођача, његовог правног следбеника или носиоца искључиве лиценце.

Члан 6

Свака држава уговорница која пружа заштиту путем ауторског права или другог посебног права, или казним мерама, може у свом националном праву предвидети, када је реч о заштити произвођача фонограма, исте врсте ограничења која су дозвољена у погледу заштите аутора књижевних и уметничких дела. Међутим, не смеју се допустити принудне лиценце осим ако се не испуне сви следећи услови:

- (а) копирање се користи искључиво у сврхе наставе или научног истраживања;
- (б) лиценца је важећа за копирање само на територији државе уговорнице чији су надлежни органи признали лиценцу и не проширује се на извоз дупликата;
- (ц) копирање произведено на основу лиценце даје право на праведну накнаду коју одређује поменути надлежни орган, узимајући у обзир, између осталог, број дупликата који ће се произвести.

Члан 7

(1) Ова Конвенција не може се ни на који начин тумачити тако да ограничава или оштећује заштиту која је на други начин обезбеђена ауторима, извођачима, произвођачима фонограма или установама за радиодифузију на основу националног права или међународног уговора.

(2) У надлежности је националног закона сваке државе уговорнице да одлучи о мери у којој, ако уопште, извођачи чија су извођења снимљена на фонограму имају право да уживају заштиту, и о условима уживања такве заштите.

(3) Ни од једне државе уговорнице неће се захтевати да примењује одредбе ове Конвенције на било који фонограм снимљен пре него што је та Конвенција ступила на снагу у тој држави.

(4) Свака држава уговорница која 29. октобра 1971, пружа заштиту произвођачима фонограма искључиво на основу места првог бележења, може, обавештењем депонованим код генералног директора Светске организације за интелектуалну својину, изјавити да ће примењивати овај критеријум, уместо критеријума држављанства произвођача.

Члан 8

(1) Међународни биро Светске организације за интелектуалну својину сакупиће и објавити информације у вези заштите фонограма. Свака држава уговорница мора одмах да саопшти Међународном бироу све нове законе и службене текстове о овом питању.

(2) Међународни биро мора, на захтев, да пошаље информације било којој држави уговорници о питањима у вези ове Конвенције, и да руководи истраживањима и пружа услуге намењене олакшавању заштите предвиђене у њој.

(3) Међународни биро мора да извршава функције побројане у ставу (1) и ставу (2) овог члана, за питања из њихове надлежности, у сарадњи са Организацијом за образовање, науку и културу Уједињених нација и Међународном организацијом рада.

Члан 9

(1) Ова Конвенција мора да се депонује код генералног секретара Уједињених нација. Биће отворена до 30. априла 1972, за потписивање било које државе која је чланица Уједињених нација, и било које од специјализованих агенција у вези са Уједињеним нацијама или Међународном агенцијом за атомску енергију или која је страна Статута Међународног суда правде.

(2) Ова Конвенција је предмет ратификације или прихватања од стране држава потписница. Биће отворена за приступање свакој држави поменутој у ставу (1) овог члана.

(3) Инструменти ратификације, прихватања или приступања морају да се депонују код генералног секретара Уједињених нација.

(4) Подразумева се да је нека држава, у тренутку када постаје обавезана овом Конвенцијом, у ситуацији да, у складу са својим националним законодавством, учини да одредбе ове Конвенције ступе на снагу.

Члан 10

Нису допуштене резерве на ову Конвенцију.

Члан 11

(1) Ова Конвенција ступа на снагу три месеца после депоновања петог инструмента ратификације, прихватања или приступања.

(2) За сваку државу која ратификује, прихвати или приступи овој Конвенцији после депоновања петог инструмента ратификације, прихватања или приступања, Конвенција ступа на снагу три месеца после датума када генерални директор Светске организације за интелектуалну својину информише државе, у складу са чланом 13, став (4), о депоновању тог инструмента.

(3) Свака држава може, у тренутку ратификације, прихватања или приступања, или било ког каснијег датума, да изјави у обавештењу упућеном генералном секретару Уједињених нација да се ова Конвенција примењује на све или на неке територије за чије је међународне односе она одговорна. Ово обавештење ступа на снагу три месеца од датума пријема.

(4) Међутим, претходни став не може никако да се тумачи тако да подразумева признавање или прећутно прихватање од стране државе уговорнице фактичке ситуације у вези територије на којој се примењује ова Конвенција од стране друге стране уговорнице на основу поменутог става.

Члан 12

(1) Свака држава уговорница може да откаже Конвенцију, у сопствено име или у име било које територије наведене у члану 11, став (3), писменим обавештењем упућеним генералном секретару Уједињених нација.

(2) Отказ ступа на снагу дванаест месеци после датума када је генерални секретар Уједињених нација примио обавештење.

Члан 13

(1) Ова Конвенција потписаће се у једном примерку на енглеском, француском, руском и шпанском језику, при чему су сва четири текста једнако аутентична.

(2) Службене текстове успоставиће генерални директор Светске организације за интелектуалну својину после консултација са заинтересованим владама, на арапском, холандском, немачком, италијанском и португалском језику.

(3) Генерални секретар Уједињених нација мора да обавести генералног директора Светске организације за интелектуалну својину, генералног директора Организације за образовање, науку и културу Уједињених нација и генералног директора Међународног бироа рада о:

- (а) потписима ове Конвенције;
- (б) депоновању инструмената ратификације, прихватања или приступа;
- (ц) датуму ступања ове Конвенције на снагу;
- (д) свакој изјави о којој је обавештен у складу са чланом 11, ставом (3);
- (е) пријему обавештења о отказу.

(4) Генерални директор Светске организације за интелектуалну својину обавестиће државе наведене у члану 9, став (1), о обавештењима примљеним у складу са претходним ставом и о свим изјавама учињеним на основу члана 7, става (4). Он ће, такође, обавестити генералног директора Организације за образовање, науку и културу Уједињених нација и директора Међународног бироа рада о таквим изјавама.

(5) Генерални секретар Уједињених нација мора да пошаље две оверене копије ове Конвенције државама наведеним у члану 9, став (1).